

THÁNH VỊNH 30*

- Thứ 6 TT ĐK1. câu 3,4,5,6.
- CNTN 9A ĐK2. câu 1,2,6.

Xuân Thảo

ĐK1: Lạy Cha, trong tay Cha con xin phó thác hồn
con. Lạy Cha, trong tay Cha con xin phó thác hồn con. *Fine*

ĐK2: Xin Ngài nên như núi đá cho con trú ẩn. *Fine*
Xin nên như thành trì để cứu độ con.

1. Lạy Chúa con ẩn náu bên Ngài, xin đừng để con phải tủi nhục bao giờ.
Xin giải thoát con, bởi vì Ngài công chính, xin ghé tai nghe và mau mau cứu chữa

2. Xin Ngài nên như núi đá cho con trú ẩn, như thành trì để cứu độ con. Núi đá
và thành lũy bảo vệ con chính là Chúa, vì danh dự Ngài, xin dẫn đường chỉ lối cho con. *D.C.*

3*. Lạy Chúa con ẩn náu bên Ngài, xin đừng để con phải tủi nhục bao giờ. Xin giải thoát con, bởi vì Ngài công chính. Trong tay Ngài con xin phó thác hồn con, Ngài đã cứu chuộc con. Lạy Chúa Trời, Chúa Trời thành tín.

4*. Con đã nên trò cười cho thù địch và cho cả hàng xóm láng giềng. Bạn bè thân thích đều kinh hãi, thấy con ngoài đường ai cũng tránh xa. Con bị lãng quên như kẻ chết không người tưởng nhớ, con hóa thành đồ hư vất bỏ.

5*. Nhưng con đây vẫn tin tưởng nơi Ngài, lạy Chúa dám thưa rằng : Ngài là thượng đế của con. Số phận con ở trong tay Ngài, xin giải thoát con khỏi tay địch thù, khỏi tay người, tay người bách hại con.

6. Xin tỏa ánh tôn nhan rạng ngời trên tôi tớ Ngài đây, và lấy tình thương mà cứu độ.

Hỡi mọi người cậy trông vào Chúa, mạnh bạo lên ! Can đảm lên nào.

MÙA CHAY

Điệp khúc cho câu TUNG HÔ TIN MỪNG trong Mùa Chay

(Có thể dùng thêm các câu Đ.K này dành cho cộng đoàn,
còn ca đoàn hát các câu riêng theo từng ngày lễ)

Lm Xuân Thảo

MẪU FA

ĐK 1 Lạy Chúa Ki - tô là Ngôi Lời Thiên Chúa,
xin ngợi khen Ngài chúng con xin ngợi khen Ngài.

TUNG HÔ TIN MỪNG:

Chúa Nhật Lễ Lá & Thứ Sáu Tuần Thánh Alleluia/Câu Xướng trước Phúc Âm

Lm Kim Long

Chúa Ki - tô vì chúng ta đã vâng lời cho đến chết và chết trên thập giá. Vì thế Thiên
Chúa đã tôn vinh Người, ban cho Người một danh hiệu vượt trên mọi danh hiệu.

Bài Thương Khó

Thứ sáu tuần thánh

(Trích Phúc Âm Thánh Gioan)

Lm Nguyễn Văn Hòa

Người kể: Sự thương khó Đức Giê - su Ki - tô Chúa chúng ta theo Thánh Gio -

an. Khi ấy Chúa Giê-su cùng các môn đệ sang bên kia suối Cê-dron ở đấy có một khu

vườn Người vào đó với các môn đệ. Ju-đa tên phản bội đã biết rõ nơi ấy

vì Chúa Giê-su thường đưa các môn đệ tới đó hội họp. Vậy Ju-đa dẫn đội binh và lính

gác do các thượng tế và biệt phái cấp cho chúng đến đấy mang

theo đèn đuốc và vũ khí Chúa Giê - su đã biết trước mọi việc sẽ

xảy đến Người tiến ra và hỏi chúng rằng: Chúa Giêsu: Các

người tìm ai? NK: Chúng thưa rằng: Thế nhân: Tìm Giê - su

Na - za - reth. NK: Người bảo chúng rằng: CG: Chính là Ta

đây. NK: Ju-đa tên phản bội cũng đứng đấy với chúng. Người vừa nói: Chính là Ta đây,

thì chúng lùi lại và ngã xuống đất. Người lại hỏi chúng một lần nữa

rằng: CG: Các người tìm ai? NK: Chúng thưa rằng: TN: Tìm Giê-su Na - za - reth.

TN: Người liền đáp lại rằng: CG: Ta đã bảo các người rằng: Chính là Ta đây.

Vậy nếu các người tìm Ta thì hãy để những người này

đi. NK: Như thế là trọn lời đã nói: trong những kẻ Cha đã ủy

cho con, con không làm mất người nào. Bây giờ Si - mon Phê - rô sẵn thanh gươm liền rút ra

đánh tên đầy tớ vị thượng tế, và chém đứt một bên tay phải. Đầy tớ ấy tên là Man

cô. Nhưng Chúa Giê-su bảo Phê-rô rằng: CG: Hãy xỏ gươm vào vỏ Ta không uống

chén Cha Ta đã ban cho Ta sao? NK: Bây giờ đội binh viên quan chức và lính gác của người Do

Thái bắt trói Người. Và trước hết điệu Người đến nhà An - na., vì ông này là nhạc phụ

ông Cai - pha làm thượng tế năm ấy. Chính Cai - pha đã giúp ý kiến này cho người Do Thái.

Một người chết cho cả dân được nhờ. Nhưng Si - mon Phê - rô

và môn đệ khác vẫn theo Chúa Giê - su. Môn đệ này quen biết vị thượng tế, nên cùng với Chúa Giê

su vào trong sân vị thượng tế. Còn Phê-rô thì ở lại gần cửa. Môn đệ khác vì

quen biết vị thượng tế Nôn-ra nói với đứa giữ cửa và dẫn Phê - rô vào. Đứa tớ

gái giữ cửa liền bảo Phê - rô rằng: TN: Chính ông, ông có phải là môn đệ người này

không? NK: Phê - rô đáp rằng: TN: Không phải đâu. NK: Bọn đầy

tớ và lính gác đã nhóm một đống lửa họ đứng đấy mà sưởi vì trời lạnh. Phê-rô

cũng ở đấy sưởi với họ Vị thượng tế hỏi Chúa Giê-su về các môn đệ và giáo lý

của Người. Người đáp lại rằng: CG: Tôi đã giảng công khai cho mọi người. Tôi đã

luôn luôn giảng trong các hội quán và đến thờ nơi mọi người Do Thái họp nhau. Tôi không

nói gì bí mật cả. Sao lại hỏi tôi? Hãy hỏi những kẻ nghe tôi nói, họ biết tôi

nói những gì. NK: Nghe nói thế một tên lính gác đứng ở đó và Người một cái nói

rằng: TN: Người dám trả lời vị thượng tế như vậy sao? NK: Người

liền đáp lại rằng: CG: Nếu tôi nói sai thì hãy tỏ ra sai ở chỗ nào, nếu tôi nói

phải thì sao lại đánh tôi? NK: Bấy giờ An-na để người bị trói mà dẫn tới thượng

tế Cai-pha. Phê-rô vẫn ở đấy sưởi. Có người hỏi Phê - rô rằng: TN: Cả ông nữa,

có phải ông cũng là môn đệ Giê - su? NK: Phê-rô chối rằng: TN: Không phải

đâu. NK: Một tên đầy tớ vị thượng tế có họ với người đầy tớ bị Phê-rô chén đứt tai, bảo

Phê - rô rằng: TN: Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn với ông

ấy sao? NK: Một lần nữa Phê-rô lại chối và tức thì gà liền gáy. Bấy giờ họ điệu Người

từ nhà Cai - pha đến công đường. Trời đã sáng người Do Thái

không vào công đường vì sợ nhỡ bản và không thể ăn mừng

Lễ Vượt Qua được. Vậy Phi - la-tô phải ra ngoài đón họ và hỏi rằng: TN: Các người tố

cáo người này vì tội chi? Chúng đáp lại rằng: Cộng đồng: Nếu nó chẳng phải là tên gian

phi, thì chúng tôi chẳng nộp cho Ngài. NK: Phi - la-tô bảo chúng rằng: TN: Các người

hãy đem đi mà xử theo hiến pháp của các người. NK: Dân Do Thái

đáp lại rằng: CĐ: Chúng tôi không có phép lên án xử tử

ai. NK: Như thế là ứng nghiệm lời Chúa Giê - su đã nói Người sẽ phải chết cách nào. Phi - la-

tô liền vào trong công đường gọi Chúa Giê - su và hỏi người

rằng: TN: Ông có phải là Vua dân Do Thái không? NK: Chúa Giê-

su đáp rằng: CG: Tự ý quan nói điều ấy hay là quan đã nghe ai nói về

tôi? NK: Phi - la - tô trả lời rằng: TN: Tôi có phải là người Do

Thái đâu. Nhưng người trong nước ông và các vị thượng tế đã nộp ông cho tôi, ông đã làm

chi? NK: Chúa Giê - su đáp rằng: CG: Nước tôi chẳng thuộc về

thế gian này, giả như nước tôi thuộc về thế gian này, thì quân đội của tôi đã chiến đấu để

tôi thoát khỏi tay người Do Thái, nhưng không, Nước Tôi không thuộc về thế gian này.

NK: Bây giờ Phi - la - tô hỏi Người rằng: TN: Ông là Vua sao?

NK: Chúa Giê - su đáp lại rằng: CG: Phải Tôi là Vua, vì thế Tôi đã sinh ra, và đã

xuống thế gian là để làm chứng cho sự thật, ai ham mộ sự thật thì nghe Tôi.

NK: Phi -la -tô lại hỏi rằng: TN: Sự thật là chi? NK: Nói thế rồi, Phi -la -tô lại ra

bảo dân Do Thái rằng: TN: Ta không thấy Người này có điều gì đáng lên án, nhưng trong dịp

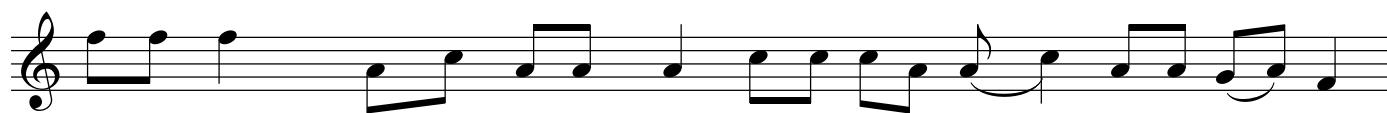

lễ vượt qua, vẫn có lệ tha một người, vậy các người có muốn ta tha Vua dân Do Thái cho

các người không? NK: Bây giờ chúng kêu lên rằng: CD: Không,

nhưng xin tha Ba - ra - ba. NK: Ba - ra - ba là một tên trộm cướp.

Phi -la -tô lại truyền điệu Chúa Giê su đến và cho hành hạ Người. Bọn lính bện một vòng gai

đặt trên đầu Người, và khoác cho Người một áo đỏ. Chúng đến gần Người nói rằng: CD: Tàu

Vua Do Thái. NK: Rồi chúng vả mặt Người. Phi -la -tô trở lại và bảo dân rằng:

TN: Các người hãy coi, ta dẫn Người này ra ngoài để các người biết,

ta không thấy nơi người này một lý do nào để lên án. NK: Vậy

Chúa Giê-su đi ra, đầu còn đội vòng gai, và mình còn khoác áo đỏ. Phi - la - tô bảo

rằng: TN: Đây là Người. NK: Các thượng tế và lính gác thấy Người, liền kêu lên rằng:

CD: Hãy đóng đinh vào Thập Giá, hãy đóng đinh vào thập giá.

NK: Phi - la - tô bảo chúng rằng: TN: Các người đem đi mà đóng

đinh. Còn ta, ta không thấy người này có tội gì mà lên án. NK: Dân Do Thái trả lời

rằng: CD: Chúng tôi có luật và cứ theo luật ấy thì nó phải chết, vì nó đã tự xưng là

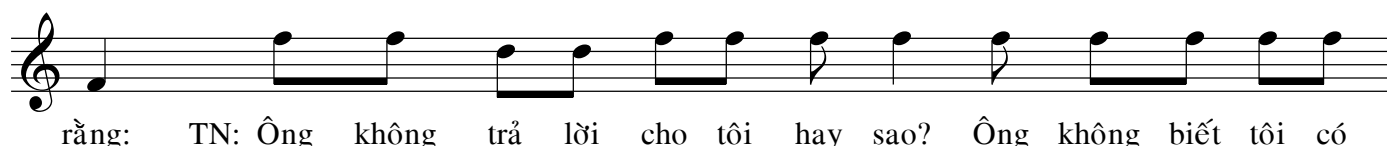
Con Thiên Chúa. NK: Nghe vậy Phi - la - tô càng thêm sợ hãi.

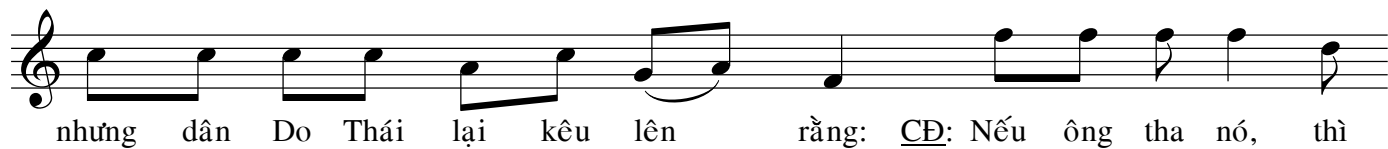
Ông lại vào công đường hỏi Chúa Giê - su rằng: TN: Quê ông ở

đâu? NK: Nhưng Chúa Giê-su không đáp lại lời nào. Bấy giờ Phi-la-tô bảo Người

rằng: TN: Ông không trả lời cho tôi hay sao? Ông không biết tôi có

rằng: CD: Chúng tôi chỉ có một Hoàng Đế là Cê - sa - rê. NK: Rồi Phi -la-tô trao Người cho

chúng đem đi đóng đinh. Chúng điệu Người đi, Người phải vác lấy thập giá, tiến về một nơi gọi

là Núi Sọ tiếng Do Thái gọi là Gol - go - tha. Ở đó chúng đóng đinh Người trên

thập giá cùng với hai người khác, mỗi người một bên. Chúa Giê-su ở giữa. Phi - la -

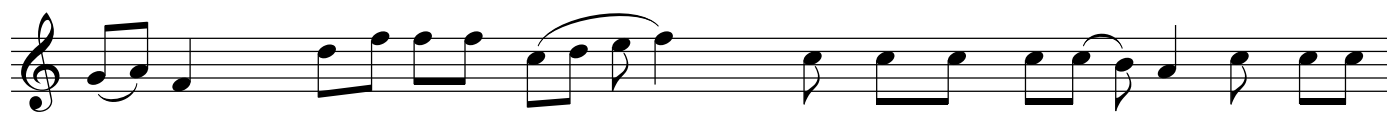

tô thảo một bản án, và truyền đóng trên thập giá, bản án ấy ghi rằng: Giê-su Na - za -

reth, Vua dân Do Thái. Có nhiều người Do Thái đọc bản án ấy, vì nơi Chúa Giê-su bị đóng đinh

ở gần thành, bản án ấy lại được viết bằng tiếng Hi - bá, tiếng La-tinh, và tiếng Hy -

lạp. Vậy các thượng tế Do Thái đến thưa Phi -la - tô rằng: TN: Xin đừng viết:

Vua dân Do Thái, nhưng nên viết: người này đã xưng mình là Vua Do Thái. NK: Phi -la-tô đáp

lại rằng: TN: Điều ta đã viết là viết. NK: Đóng đinh Chúa Giê-su rồi, chúng lấy áo

Người chia làm bốn phần, mỗi người một phần. Chúng lấy cả áo lót, nhưng áo lót không có

đường may, và là tấm nguyên từ trên xuống dưới. Chúng liền bảo nhau

rằng: CD: Đừng xé ra, nhưng đem rút thăm xem ai được. NK: Như thế là trọn lời

Kinh Thánh rằng: Chúng đã chia nhau áo, và rút thăm áo lót. Và quân lính đã làm như

vậy. Đứng gần thập giá Chúa Giê-su, thì có Mẹ Người, bà Ma - ri - a Clê - ô - pha

là chị em với Mẹ Người, và Ma - ri - a Ma - đa - le - na. Thấy Mẹ Người, và bên cạnh có môn đệ

Người yêu, Chúa Giê-su thưa Mẹ rằng: CG: Thưa bà này là con bà. NK: Rồi Người bảo

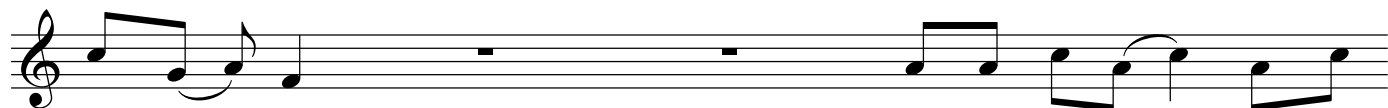
môn đệ rằng: CG: Đây là Mẹ con. Và từ lúc đó, môn đệ đưa Mẹ Người về

nhà mình. Chúa Giê su biết từ nay mọi sự đã hoàn tất, và để trọn lời sách Thánh

Người nói rằng: CG: Ta khát. NK: Ở đấy có một bình đầy giấm, người ta liền lấy

miếng bột bẻ thấm giấm chua, rồi buộc vào mũi đồng mà đưa lên cho Người. Ném một chút

giấm đoạn Chúa Giê su nói rằng: CG: Mọi sự đã hoàn tất. NK: Rồi Người gục đầu

xuống tắt thở. (Quỳ thỉnh lặng giây lát) NK: Là ngày áp Lễ, và không

muốn để xác trên thập giá trong ngày Sa-ba, vì là ngày đại lễ, người Do Thái xin Phi -la-

tô cho đánh giập ống chân những người bị tử hình, và tháo xác xuống. Bọn lính liền đến đánh giập

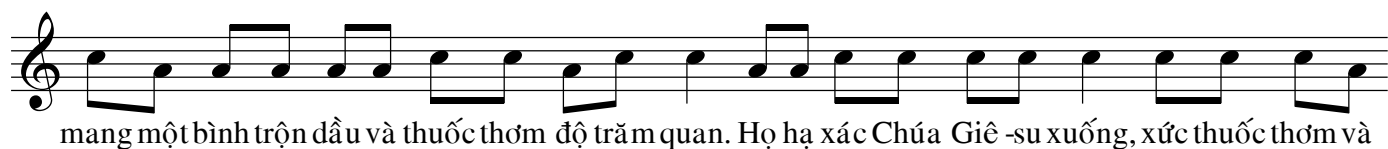

ống chân người thứ nhất, rồi người thứ hai, cả hai cùng bị đóng đinh với người. Đến gần

Chúa Giê-su, thấy Người đã chết, chúng không đánh giập ống chân Người nữa, nhưng có một

tên lính lấy ngọn mác mà đâm vào cạnh sườn, tức thì nước và máu chảy ra. Kể đã

xem thấy việc này đã làm chứng, và chứng của Người thì thật, và người ấy biết rằng mình đã nói

thật để anh em cùng tin. Mọi việc đó xảy ra để trọn lời kinh Thánh rằng:

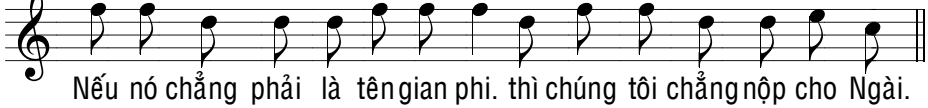

BÀI THƯỜNG KHÓ

Chúng thưa rằng:

Chúng đáp lại rằng:

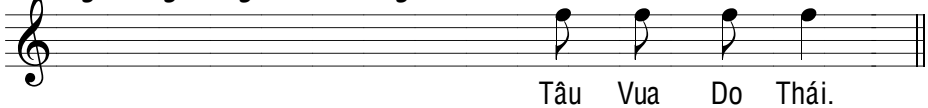
Dân Do Thái đáp lại rằng:

Chúng kêu lên rằng:

Chúng đến gần Người nói rằng:

Các Thượng Tế và Linh liên kêu lên rằng:

Dân Do Thái trả lời rằng:

Dân Do Thái kêu lên rằng:

Nếu ông tha cho nó, thì ông không phải là
kẻ nghĩa thiết của Hoàng Đế. Ai tự xưng
là Vua. Tức là kẻ thù của Vua.

Chúng đáp lại rằng:

Đem đi, đem đi đóng đinh nó vào Thập Giá.

Các Thượng Tế đáp lại rằng:

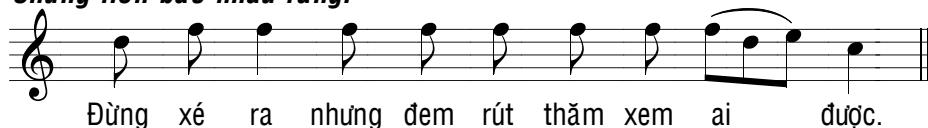
Chúng tôi chỉ có một Hoàng Đế là Xê - đa - rê.

Vậy các Thượng Tế Do Thái đến thưa Philatô rằng:

Xin đừng viết: Vua dân Do Thái, nhưng nên viết:
Người này đã xưng mình là Vua Do Thái.

Chúng liên bảo nhau rằng:

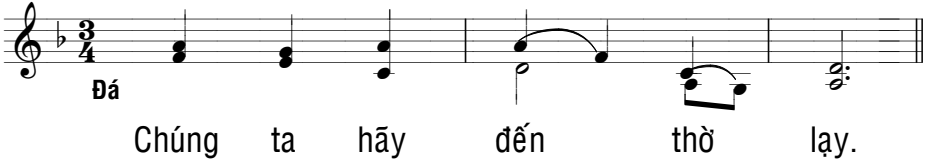

Đừng xé ra nhưng đem rút thăm xem ai được.

SUY TÔN THÁNH GIÁ

① Đây là cây Thánh Giá, nơi treo Đấng Cứu Độ trần gian.

② Đây là cây Thánh Giá, nơi treo Đấng Cứu Độ trần gian.

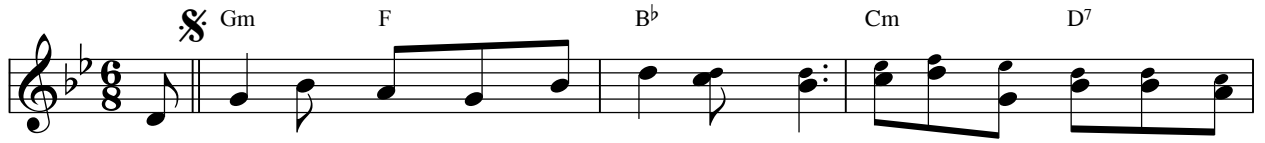

③ Đây là cây Thánh Giá nơi treo Đấng Cứu Độ trần gian.

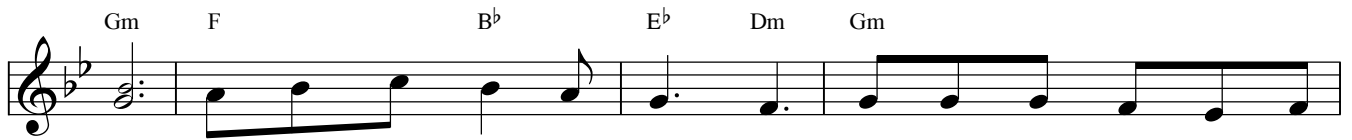

Thập Giá Ngất Cao

Lm. Hoàng Kim

1. Thập giá ngất cao ở trên thế gian này. Ôi hỡi Thập Giá Chúa Giê
2. Thập Giá ôi điên cuồng ai có thấu chăng. Ôi hỡi Thập Giá Chúa Giê
3. Thập Giá phát minh của Thượng Trí cao vời. Ôi hỡi Thập Giá Chúa Giê
4. Thập giá đã đem lại chiến thắng oai hùng. Ôi hỡi Thập Giá Chúa Giê

- su. Từ nguồn Thánh Tâm yêu thương Ngài, sông ơn thiêng dạt dào vô
- su. Để cứu chúng con khỏi tử thần, Con yêu thương Cha cũng ban
- su. Vì bởi Chúa Con đã vâng lời, hy sinh trên bàn thờ Thập
- su. Ngày tận thế trên đám mây hồng, muôn dân thấy người phải sống

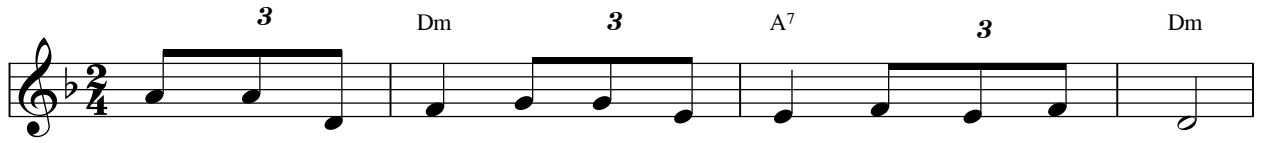
- tận. Qua Người máu cứu độ chảy xuống nơi đây.
tặng. Lòng Trời yêu điên cuồng ai dám sánh bằng.
Tự. Ai chẳng thấy người trần trụi nhất trên đời.
sờ. Đời đời Người đem lại chiến thắng oai hùng.

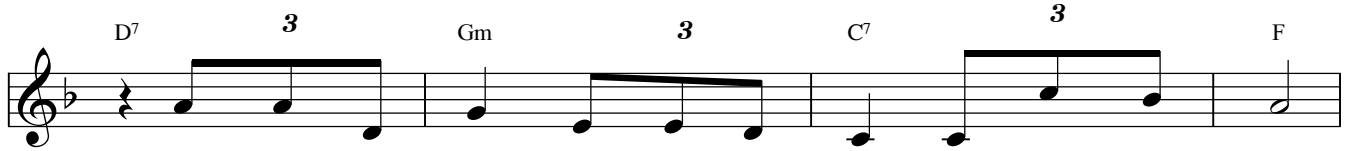
- Ôi hỡi Thập Giá Chúa Giê - su! Thập
Ôi hỡi Thập Giá Chúa Giê - su! Thập
Ôi hỡi Thập Giá Chúa Giê - su! Thập
Ôi hỡi Thập Giá Chúa Giê - su! Thập

Thập Giá Đồi Canvê

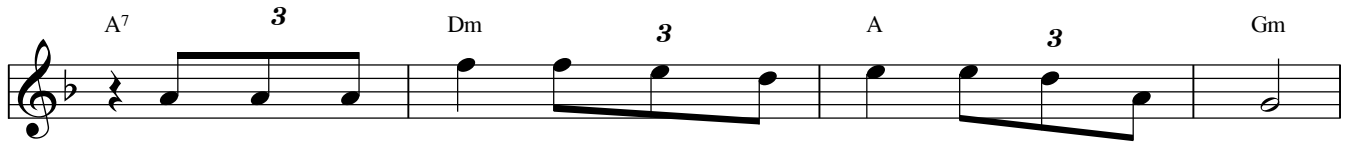
Đức Độ

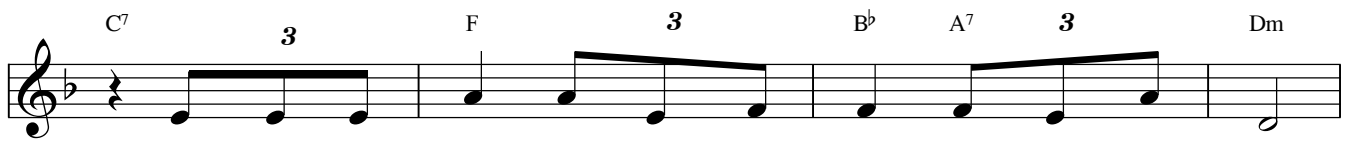
1. Ngược mắt nhìn lên trên cây thập tự Chúa treo giữa trời.
2. Ngược mắt nhìn lên trên cây thập tự mắt con đắm lệ.
3. Ngược mắt nhìn lên trên cây thập tự Chúa Con ngã gục.

Chúa xuống trần gian mang bao nhọc hình chịu chết thương đau.
Chúa đã vì yêu thương con tội tình Ngài đã hy sinh.
Chúa bỏ trời cao, Chúa bỏ ngai vàng Ngài xuống nhân gian.

Đầu Ngài rỉ máu mào gai hằn sâu đôn đau ngút ngàn.
Tình Ngài rộng lớn biết chẳng người ơi cố sao hững hờ?
Để rồi Ngài chết khổ đau người ơi, xác thân rã rời.

Sườn Ngài bị đâm mũi đồng xuyên thấu xác loang máu hồng.
Chuộc tội đoàn con trên đồi Can - vê xác treo giữa trời.
Còn tình nào cao hơn tình Giê - su hiến mạng sống mình.

ĐK: Nhiệm mầu cao siêu tình yêu ngất cao Ngài dành cho con người con lỗi

tội. Chỉ vì yêu thương đành mang thập giá ghi dấu muôn đời ân sâu tình Ngài.

GIÊSU ! GIÊSU !

(Hát lúc rước lễ Thứ Sáu TT)

Thành Tâm

1. Nhìn thập giá ngất cao Giê - su chịu treo. Con gẫm suy : "Sao
2. Đường lên núi dốc cao Cal - vê chiều nao. Lê bước đi nghiêng
3. Mặc ai đó bủi môi khinh khi cười chê. Tin nổi sao ? "Một
4. Kia trông Chúa mắt môi như đang gọi ta Yêu trách ta, sao

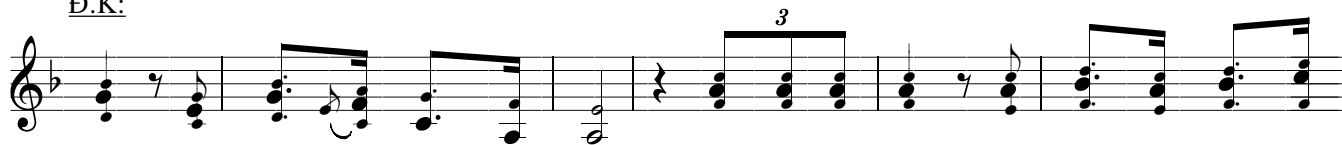
Chúa yêu con làm chi ? Kia trên Thiên quốc cõi phúc vinh quang nào
ngã trên con đường gai. Nay sao hỡi Chúa mang lấy bao nhiêu là
Chúa ngô nghê chịu treo ?" Phần con, chỉ biết một Đức Ki - tô chịu
nỡ vô tâm thờ ơ ? Vòng gai đinh sắt chưa đủ khơi lên lòng

thiếu đau, mà đến đây chung cùng chia sẻ kiếp người.
đốn đau ? Lòng xót xa nghẹn ngào không thốt nên lời.
đóng đinh, và chết treo thập hình để cứu muôn người.
cảm thương sao ? Nào hãy mau quay về bên Chúa nhân từ.

Đ.K: Giê - su, Giê - su con muốn yêu Ngài tha thiết. Ôi Giê-su, Giê -

su, tình Chúa xiết bao diệu kỳ ! Giê-su, Giê-su, vì sao Ngài hy sinh

chết ? Chết treo khổ đau, thập giá ngất cao chiều nao. Đường lên

nao. *Fine*
Mấy ai biết chăng : vì Chúa quá yêu trần gian.